

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja:

Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejemam velja:

Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za jeden mesec 1 gl.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) vsprejema upravnilstvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Vredništva telefón-štev. 74.

Štev. 44.

V Ljubljani, v četrtek 24. februarija 1898.

Letnik XXVI

Položaj slovanske duhovščine v Trstu in Istri.

Že mnogokrat nam je tičalo v peresu, da bi bili spregovorili za javnost o tem vprašanju, vendar smo se vzdrževali, ker je itak toliko silno važnih vprašanj na površju našega javnega življenja.

Danes pa pač ne moremo, da bi se ne dotaknili te zadeve. V to sta nas prisilili dve izjavi na javnem mestu, jedna v Trstu in jedna v Pulju, izjavi, iz katerih kipi neprikrito sovraštvo italijanskih političnih krogov Trsta in Istre do slovanske duhovščine v teh pokrajinah.

V Trstu je dne 16. t. mes., in sicer v seji mestnega sveta staval Garibaldinec Benussi predlog, ki se je tudi sprejel jednoglasno, da se duhovniki vsprejemajo v tržaško mestno bolnišnico le provizorično. Ta famozni »svetovalec« se je razkoračal nad tem, da ima občina tržaška sploh vse premalo oblasti do duhovščine in da je v posameznih slučajih preveč odvisna od volje ordinarijata. V tržaški bolnišnici celo da nima pravice odstraniti kakega duhovnika, ki je kaj zagrešil, ako v to ne pripusti ob jednom tudi ordinarijat.

V seji puljske zbornice dne 18. t. m. pak je — v odsotnosti slovenskih zastopnikov seveda — hudo napadal slovansko duhovščino Istre član večine dr. Constantini in poudarjal, da imajo duhovniki slovanske narodnosti v Istri vse preveč svobode v javnem življenju in preveč vpliva na ljudstvo, katero navadno zavajajo v politično nestrpnost in sovraštvo do druge narodnosti. Ta svoboda da se mora vsekako izdatno omejiti, in to v interesu javnega miru.

Da sta bili ti izjavi stavljeni na jedni in isti podlagi, na podlagi narodnega sovraštva do vere in da se je zgodilo v nekakem sporazumljenju mej Trstom in Puljem, pač ni težko uginiti.

Saj gre stremljenje italijanaške klike v vsem Primorju za jednim in istim ciljem: poitalijančevati in izbrisati verski čut iz srca naroda in pripravljati narod potom demoralizacije za izvestne sebične namene vladajoče stranke.

Le-ta si je sestavila načrt, kako se kar najhitreje iznebiti njenim ciljem nevarnih faktorjev v deželi, in v izvajanju tega načrta se hočeta baš sedaj kosati Trst in Pulj. Iz obeh zbornic je bilo treba najprej izriniti slovanske zastopnike, kateri ne smejo biti priča mejsebojnim pogovorom Italijanov, ki se zdaj gibljejo prosto in »nemoteni« v svojem elementu. A to, kar prihaja zdaj iz teh pomenkov v javnost, priča dovolj, kaj se pripravljajo v obeh »nevihtnih kotlih« za usodo slovanskih voditeljev in za usodo slovanske duhovščine v Trstu in Istri osobito.

Da pričnemo s Trstom.

V Trstu je »gospodj« na magistratu v prvi vrsti nekak trn v očeh vladika msgr. Šterk. Njega bi se raje iznebili, nego ne vemo česa, in brez dvoma delujejo razni tamni elementi na to, da bi dosegli pri njem, kar so dosegli pri monsignoru Glavini, namreč da bi ostavil svoj prestol in naredil prostor seveda kakemu somišljeniku magistratovcev. Le-te neizmerno grize in peče, da vladika Šterk nadkriljuje njihovo strankarsko stremljenje in da noče biti krivičen onim, katerim so krivični oni, namreč slovenskim duhovnikom tržaškim. Ako bi šlo po njihovi želji in volji, bi se moralo število slovanske duhovščine še bolj skrčiti, kakor je — Bogu bodi potoženo! — skrčeno že sedaj, in na njihovo mesto naj bi prišli sami sladki »Amicovci«! Ker pa se vladika Šterk ne more strinjati z židovskimi liberalci magistrata in brezverskim tržaškim progresom, zato bi radi sedaj, da magistrat, to je občina, dobi večjo moč nad duhovščino in večjo neodvisnost v duhovskih zadevah od ordinarijata,

kakor jo uživa dosedaj. Kajti ako bi imel magistrat velmoč nad tržaško duhovščino, tedaj bi se prav v kratkem času zgodilo, da bi utihnili slovanski glasovi na prižnicah in v spovednicah tržaških cerkvá in da bi se obsodili radi »slabih činov« vsi oni duhovniki, ki se drznejo biti slovanskega rodu, v »prognanstvo«, t. j. ven, daleč ven iz Trsta, ali celo v pokoj. Take moči si želi magistrat in o taki moči je kvasil blatoustnež Benussi v seji 16. t. m. mestne zbornice.

Rekli smo, da je magistratovcem v prvi vrsti na poti slovanska narodnost nekaterih tržaških duhovnikov, kajti z njihovim prizadevanjem napraviti iz Trsta »čisto italijansko« mesto, se dokaj malo strinja okolnost, da se nahaja še verskih učiteljev slovanske narodnosti v mestu, kateri oznanjajo Slovincem Trsta in okolice ob nedeljah besedo Božjo v njihovem materinem jeziku. Ta »madež« mesta tržaškega bi moral v prvi vrsti izginiti. Drugič je magistratovcem v dnu njihove mračne duše zoprn še dokaj živi verski čut tržaškega Slovence, kateri čut s svojo pravo pobožnostjo vzgaja skoro najlepše slovanski duhovnik.

Take duhovščine, kakor je ona okoli »Amica«, si želi tržaški magistrat, a take, ki vzgaja živi verski čut: krepke, slovanske duhovščine, ne more trpeti magistrat. — Zato si prizadeva, da jo iztebi čim preje, in zato si prizadeva, da dobo ono moč čez duhovščino v tržaški občini v roke, s katero mu bode možno delati v tem oziru, kar koli bode hotel. No potem bi bila demoralizacija in neznačajnost še bolj ukoreninjena, kakor je dosedaj, in to bi bilo magistratu ljubo. Kajti ničesar mu ni bolje dobro došlo v njegove politične svrhe, kakor demoralizovano, neznačajno prebivalstvo tržaško, katero mu je poslušno kakor nesamostojna žival. Saj demoralizovan, neznačajen človek je zmožen vsakega greha: on postane čez

LISTEK.

Josip Juraj Strossmayer.

Životopis.

(Dalje.)

Dijak.

Ko je Josip došel na gimnazijo, se je popolnoma posvetil nauku, in njegovi vrstniki, katere danes večinoma krije črna zemlja, so nam pripovedovali, da je mladega Strossmayerja vedno bilo videti s knjigo v roki poleg Drave in da je mladi Josip bil najboljši in najpametnejši dijak tedanje gimnazije. O veliki noči leta 1831. peljal je oče mladega šestošolca v Djakovo, da ga predstavi biskupu Sučiću in da ga ta sprejme v svoje semenišče.

Biskup je ravno takrat bil kot gost pri župniku v Drenju. Oče pelje sina tja in ga postavi pred biskupa. Ko je škof videl sijajno spričevalo prvega semestra, rekel je mlademu dijaku v šali: lahko imaš tako spričevalo, ko imaš patre za profesorje; ti imajo radi kavo in sladkor, in tvoj oče more jim dajati kaj takega.

Avgusta tistega leta, ko je Strossmayer dovršil gimnazijo z najboljšim uspehom, sprejme ga Sučić v svoje semenišče in mladi klerik se mu tako prikupi, da se ga je spominjal celo ob svoji zadnji uri ter mu — ravno takrat je polagal izpite v Pešti — zapisal v oporoki gotovo svoto za rigoroze in promocijo. Dne 15. januarja 1832. na praznik Imena Jezusovega je prejel Strossmayer s tovariši: Petrom Rogičem, Jurjem Tordincem, Franjem Tagliberom in Matejem Topalovićem tonzuro in nižje redove.

Jesen 1. 1833., ko je dovršil na djakovskem liceju filozofijo, pošlje ga biskup Sučić kot najboljšega klerika v centralno semenišče v Pešto. Kakošen je bil klerik Strossmayer v Pešti, je najboljši dokaz to, da je dne 24. novembra 1834., torej še pred svojim 20. letom, bil promoviran za doktorja filozofije. Kot bogoslovec je tako zaslovel na celi fakulteti, da je o priliki izpita iz dogmatike predsednik izpraševalne komisije začuden vzkliknil: »Strossmayer aut primus haereticus saeculi XIX. aut prima columna ecclesiae catholicae« (Strossmayer bo ali prvi krivoverec 19. stoletja ali pa prvi stebel katoliške cerkve). Prvo se ni, a drugo se je izpolnilo v preobilni meri. Kot

peštanski klerik je veliko občeval z grofom Ivanom Cirakyjem, s katerim je ob jednom poslušal kanonično pravo, in ko je Strossmayer kot četrtoletnik nevarno obolel, govoril mu je Ciraky: ti ne smeš umreti, ti moraš postati škof. — Strossmayer se je kot klerik živo oklenil učenja in živel samo zanje. Pa je tudi nam klerikom, kedar je kot biskup k semestralnim izpitom prihajal v semenišče, večkrat govoril: deca, učite se in zopet učite, ker sedaj je čas učenja, in pozneje boste kot možje vredni le toliko, kolikor ste se kot mladeniči naučili. Vendar ga učenje zopet ni toliko zadržavalo, da bi včasih s tovariši Ilijaševićem, Mlinaričem, Dražičem in Kurelcem ne obiskal pesnika »Slavi deere« Jana Kolarja. Kurelca, ki se je v Pešti učil filozofije, je Strossmayer z Mlinaričem preživel s tem, kar je utrgal sebi od ust. Jako zanimivo je, poslušati biskupa, kedar začne pripovedovati, kar je doživel kot klerik. V Pešto ga je vozil oče na vozu, ker takrat še ni bilo niti ladij, niti železnic. Do Oseka se je pripeljal Ilijašević iz Oriovca, Topalović iz Zdenca, Dražič iz Karlovca, in potem so skupno na jednom vozu popotovali do Pešte, in ta pot je trajala ob raznih neprilikah 6—8 dni.

(Dalje prih.)

5/2. J. K.

noč renegat, tat, tolovaj in karkoli hoče od njega zlobni skušnjavec.

Vsega tega ne more, kdor ima živi verski čut v sebi, ki mu že a priori brani biti nepošten v kakoršnem koli obziru.

A iz tega je tudi razvidno, česa treba povprečno tržaškemu prebivalstvu, ki je zabredlo že v pomilovanja vredno mlakužo demoralizacije in národnega nepoštenja. Kako dobro bi storila temu ljudstvu krepka ojstra sapa vesoljnega svetega misijona, kakoršnega Trst že ni videl od pamtiveka več!

In na tem svetem vesoljnem misijonu naj bi goreči govorniki Božji obeh, da vseh treh glavnih narodnostij, slovenske, italijanske in nemške narodnosti zavihtili plamteči meč besede nad žalostnimi verskimi in socialnimi razmerami v tej moderni Sodomi, v tem okuženem avstrijskem Babilonu! Ti govorniki naj bi z gorečo bakljo svetega govora posvetili notri v grozno temo človeških src tržaških, v ono temo, katero je povzročil židovski ognjusni materijalizem, ko je ugasil ondi zadnje še brlečo luč verskega idealizma in pravega človeškega poštenja!

V ono strašno temo naj bi posvetili ti govorniki Božji ter izgnali iz temnih duš pogubljuje pošasti, katere s svojim nevarnim strupom socialne pokvarjenosti in gnjilobe navdajajo veliko in malo, z jedno besedo vse, kar lazi in gré po tem trdem tlaku. Tu bi se videlo, kake silne preustrojitve je potreben Trst v svojem socialnem bitstvu, da ozdravi od svojih nenaravnih, kužnih razmer, in tu bi se naposled videlo, kedo je v Trstu pravi prijatelj človeške družbe in kdo je njen smrtni sovražnik.

Da bi se tržaški magistrat in njegovi krivonosni šepetalci branili z vsemi štirimi proti taki preustrojitvi, je samo ob sebi umevno; saj bi morali potem biti pravični nasproti vsemu prebivalstvu tržaškega ozemlja, in to bi bilo proti principu Garibaldincev, še bolj pa proti principu židovskih izmozgalcev. In radi tega hoteli bi zdaj streti še zadnje bil, na katero se opira slovenska narodnost, hoteli bi streti slovensko duhovščino in jo izriniti ne samo iz cerkve, kar so po velikem delu že storili, marveč celo iz oziđja tržaškega mesta.

Da, to bi hoteli ti krvniki, ti rabeljni brezverski, potem bi bili morda nasičeni! Upajmo pa, da do tega ne pride, marveč, da se nahaja še neka moč, ki je večja, nego moč krivih prerokov na tržaškem magistratu, moč, katera bode pokazala svojo pot že do skrajnega prenapeti preširnosti teh elementov, a daj Bog vsevečni, da bi se zgodilo kmalu, dokler se ne pogrezne Trst čez glavo v močvirju gnjilobe.

Tako, ker po narejenem načrtu, — godi se pa tudi slovanski duhovščini v Istri. O drugi priliki hočemo naštetih posameznih slučajev, kaj počenja strupena iredenta nasproti slovanskim duhovnikom v Istri, tem pravim in skoro jedinim voditeljem tamošnjega slovanskega prebivalstva v duševnem in telesnem obziru. Nekaka refleksija teh razmer je napad člana lahonske večine dr. Constantinija v deželnem zboru puljskem dne 18. t. m. na slovansko duhovščino Istre. To človeče lahonsko je hotelo dokazovati, da je duhovščina v Istri isti faktor, ki bega ljudstvo in je dela politični in gospodarski nezadovoljno, ker sicer bi bilo to ljudstvo vse bolj poslušno svojim pravim prijateljem (!) Iz tega obrekovanja zveni vsa zloba garibaldinskega elementa in dokaz, kako ljudstvo bi hoteli imeti Lahoni, da bi postala Istra čim prej zrela za priklopljenje k Italiji, zrela tudi za popolno izmolženje po židovskih harpijah. Zaradi tega, ker je slovanska duhovščina Istre poštena, ker čuva vero in narodnost slovanskega prebivalstva Istre in brani, da bi strl ta sveta biserja kruti, brezdušni sovrag, — zaradi tega so na poti Lahonom slovanski duhovniki in radi tega so jim napovedali boj na — nož in samokres! Kako peneče sovraštvo mora navdajati ta element nasproti naši duhovščini v Istri, razvidno je pač tudi iz sklepa zbornične večine, storjenega v odsotnosti manjšine, sklepa, da se čestita post festum sv. Očetu na njegovi bisernici. Ta sklep, dasi je osmešil Garibaldince, storjen je bil vendarle iz mržnje do naših duhovnikov, češ, v vašo odsotnosti znamo tudi

mi biti »pobožni«, »verski«, v vaši navzočnosti pa nikdar!

Koliko odkritosrčnosti zamore biti na tej garibaldinski čestitki, to bodo pač takoj izprevideli vatikanski krogi, izprevidel bode tudi sv. Oče sam!

A kaj je temu elementu do odkritosrčnosti, kadar se gre zatirati in zaničevati slovensko duhovščino! Lepe fraze in zlobne izmišljotine strešajo iz rokava, da bi našli jeden »tehten« vzrok za odstranjenje tako skrajno jim zoprne slovenske duhovščine, in ne mirujejo prej, da tudi najdejo tak »tehten« dokaz.

In kakor stvari stoje, rekli bi lahko: gorje slovanski duhovščini Trsta in Istre, ako ljubi Bog ne pošlje nenadoma rešitve, a še bolj gorje pa narodu, katerega jedini, pravi prijatelj in voditelj je ta slovanska duhovščina in oni, ki so ž njo jedne misli v verskem in narodnem pogledu!

Politični pregled.

V Ljubljani, 24. februarja.

Posvetovanje na Dunaju. Skoro vsak dan dohajajo poročila o posvetovanju in dogovorih ministerskega predsednika z raznimi zastopniki državnozbornskih strank. Pred nekaj dnevi se je poročalo, da je bil pri Gautschu posl. dr. Pattai, ki je dal ministerskemu predsedniku razna pojasnila ter izvedel, da se otvori državni zbor v prvi polovici meseca marca in da bo prvi seji predsedoval posl. Proskovetz in ne posl. Zurkan. Nadalje se je trdilo, da se je dr. Pattai razgovarjal z Gautschem glede družega zborničnega podpredsednika. To vest pa dr. Pattai najodločneje dementuje v »D. Volksblatt-u«. Pri ministerskem predsedniku so bili nadalje tudi zastopniki češkega naroda iz Češke in Moravske. Razgovor se je bojda vršil o splošnem položaju, posebe pa še o nagodbi z Ogersko. O kakih koncesijah pri tej priliki ni bilo govora, kajti zastopniki češkega naroda so vladne želje in zahteve vzeli le na znanje in se bode o teh razpravljalo poprej v posamnih klubih.

Celjsko vprašanje je bilo predvčeranjim zopet na dnevnem redu in sicer v štajerskem deželnem zboru. Razpravljalo se je namreč o poročilu deželnega odbora glede ljudskih in srednjih šol na Štajerskem. V poročilu o slovanski nižji gimnaziji se nahaja nastopni odstavek: Z ozirom na to, da se povodom razprave o državnem proračunu za leto 1897 ni dovolila nikaka vsota za vzdrževanje celjske slovenske gimnazije, je deželni odbor opozoril vlado, naj opusti ta zavod. — Po priporočilnih besedah poročevalca se je to poročilo z nemškimi glasovi vzelo na znanje. Pri tej priliki je nastopil slovanski posl. dr. Serneč in je prav dobro okrcal nemško nacionalno večino, katere kakor tudi deželnega odbora ta zadeva prav nič ne briga, ker spada ta stvar jedino le v državni zbor. Govornik je pokazal, da nemškim nacionalcem ni prav nič družega v mislih nego to, kako bi dražili in izzivali slovensko manjšino, kar pa jim seveda prav nič ne koristi.

Jezikovni načrt dunajskih antisemitov. Dunajski listi so objavili te dni vest, da namerava antisemitska stranka takoj pričetkom zasedanja državnega zbora predložiti zbornici načrt zakona, kateri bi vredil jezikovno vprašanje v vseh avstrijskih kronovinah. V načrtu te stranke se naglašajo posebno nastopni momenti: Nemški jezik bodi notranji uradni in razpravni jezik v vseh nemških kronovinah, v mešanih deželah in okrajih pa veljaj kot uradni in razpravni jezik oni, ki odgovarja večini prebivalstva. Toda tudi v teh okrajih je skrbeti za to, da se nemške vloge rešujejo nemški in se omogočijo nemške razprave. Izjeme naj bodo le v Tridentu in Dalmaciji, v Galiciji pa naj še nadalje ostanejo v veljavi sedanje razmere. — Predlog ta ima očividni namen, da bi se konečno vendar omilil narodnostni boj v Avstriji ter se pričelo z resnim narodnogospodarskim delom, toda vprašanje je, bode li ta načrt mogel ustreči zahtevam vseh narodov. Ako bode uradni in razpravni jezik določevala večina prebivalstva v deželi, potem smo Slovani še mnogo na slabšem, nego sedaj. Za nemške manjšine je v načrtu zadostno, morda še preveč, poskrbljeno, o skrbi za slovanske manjšine pa ni ne duha ne sluha. Treba bo torej načrt, ako pride

sploh v razpravo, znatno opiliti in spopolniti, sicer se že sedaj lahko trdi, da bode pogorel.

Literat Zola obsojen. Sinoči ob polu sedmi uri, kakor je razvidno iz današnjega brzojavnega poročila, se je razglasila obsodba zatožencev Zole in urednika časopisa »Aurore«. Po dvanajdnem zagovoru odvetnika in Zolinega zastopnika Laboriga in že znani izjavi Zole samega je še jedenkrat nastopil glavni tožitelj Cassel ter kolikor največ možno izpodbil izvajanja zatožencev. Potem pa so se podali porotniki v stransko sobo h konečnemu posvetu, ki je pa trajalo komaj pol ure. Dosedaj sicer še ni znano, koliko porotnikov je glasovalo za obsodbo zatožencev, faktum pa je, da je večina prisodila Zoli jedno leto zopora in 3000 frankov denarne kazni, uredniku lista »Aurore« pa štirimesečni zapor in ravno toliko denarne kazni. S tem je toraj zadeva za sedaj končana in Zola jo je skupil za svojo modrost. Seveda ne bode še mirovala židovsko-socijalistična garda, kar potrjujejo vsa glasila Zoli prijaznih strank, in takoj danes je zadeva zopet na dnevnem redu v poslanski in morda tudi v senatski zbornici. Vendar pa vlada tu nima posebnega strahu, ker ima na svoji strani precej močno večino in ker bode v najskrajnejem slučaju tudi lahko dokazala z neovrgljivimi dokazi, da se Dreyfusu ne godi prav nikaka krivica. V židovskih krogih je seveda takoj po razglasenju obsodbe zavladal nepopisen krik in gotovo je, da bode bogato poplačano »mučenstvo« Zolino. Obsojencu se toraj ni bati posebnih posledic, ker bo tudi v zaporu lahko pisal »mične« romane, morda pod naslovom »Pravica preganjana«. Vse trezno misleče prebivalstvo pa pozdravlja to obsodbo, ker ne dopusti da bi sramotil in grdil pred svetom francosko armado kak židovski hlapec, in naj si bode tudi pornograf Zola.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 24. februarja.

(Deželni zbor kranjski) je bil danes zelo živahen. Ker je dež. predsednik v zadnji seji očital katol.-narodni stranki, da je povzročila zadnje demonstracije, ter posl. Kalana tako neosnovano osebno napadal, je danes klub katoliško-narodne stranke protestoval proti temu po načelniku kluba dr. Papežu in po načelniku izvrševalnega odbora katol.-narodne stranke posl. Povšetu proti takemu postopanju ter zahteval zadostila. — Baron Hein je preklical svoje trditve, obžaloval, da se je stvar tako tolmačila, ter gledé osebne žalitve posl. Kalana trdil, da je zadnji stavek tako govoril, da ni bilo nobene osebne žalitve. Stenogram namreč kaže, da je baron Hein končal svoj govor s stavkom: »Več besed, jaz mislim, da gospod Kalan ni vreden«. Baron Hein pa trdi, da je rekel, da govor poslanca Kalana več besed ni vreden. — (Posl. Kalan: Posebno, če nimate za odgovor nobenih razlogov.) Nato je dejal posl. Kalan: Svojemu klubu, svojemu stanu, svojim volilcem in svoji časti sem dolžan, da se oglasim pri verifikaciji zapisnika. Stališče stranke sta že označila načelnika. Jaz imam tedaj varovati svojo čast kot poslanec nasproti deželnemu predsedniku. — Nasproti baronu Heinu konstatujem, da se pač smem z večjo pravico sklicevati na stenogram, nego baron Hein na svoj spomin, vendar nečem slediti baronu Heinu na potu osebnih žalitev ter lojalno konstatujem, da je baron Hein izjavil, da ni imel namena mene osebno žaliti. Vendar pa moram reči, da je odgovor barona Heina zelo pomanjkljiv, ker je v njem še vedno ostalo mnogo neresnic, ker je namreč po uradnem konrespond. birô-u prišlo v vse liste, kakor da bi bil jaz priznal, da je bila prepoved te igre vzrok onih demonstracij, ki so se prigodile v Zvezdi. — Jaz izjavljam temu nasproti, da nisem nikdar rabil besedo v Zvezdi, marveč da je resnica to-le: Z ozirom na odlok vladne policije, glaseč se: Rešujé dotično prošnjo dne 18. t. m., naznanja Vam se, da se predstava burke: »Nemški ne znajo«, spisal J. Al. v smislu gled. zak. prepové, ker bi isto lahko povzročilo politične demonstracije, kar pa ne bi se strinjalo z delokrogom društva, katero ni politično, — sem jaz dejal po stenogramu: Obžalujem, da se je tako nedolžna igra sedaj v Ljubljani prepovedala predstavljati, obžalujem to vzlasti zato, ker je odlok ravno tisto povzročil, kar je hotel preprečiti, namreč razburjenost in — da se poslužim tega izraza — politične demon-

stracije. — Torej konstatujem iz stenograma, da deželni predsednik ni resnice goveril, ko je meni očital, da sem govoril o političnih demonstracijah v Zvezdi.

Nadalje mi je braniti kot možu poštenja svojo osebno čast nasproti besedam poslanca grofa Barbo, kateri je vmes klical mej govorom dež. predsednika. Z ozirom na zgoraj dokazano trditev, da sem resnico govoril, klical je vmes posl. Barbo: Er lügt! Er hat wieder gelogen — Er ist der Lüge ja gewohnt — Lügt wie gedruckt, in na koncu govora Heinovega je dejal Barbo: Ausgezeichnet. Wieder einmal abgeführt worden der Schuft. S takimi izrazi se človek sam omadežuje, kajti v omikane kroge ni pristopa takim skrajno žaljivim in skrajno surovim besedam. Ako bi jaz hotel to postopanje poslanca Barbo prav označiti, moral bi se posluževati izrazov, za katere bi me moral deželni glavar klicati k redu. Toda tega meni treba ni, zakaj izrazi, katere si je osmelil rabiti posl. Barbo proti meni, s toliko elementarno težo padajo nazaj na onega, kateri jih je provzročil, da hujše obsodbe zanj ne more biti. — Pozivljem torej dež. glavarja, da varuje čast deželnih poslancev, posl. Barbo pa pozivljem, da ako ima kaj čuta poštenja v sebi, prekličie svoje razžaljive besede. Deželni glavar je na to v najostrejših izrazih poklical grofa Barbo k redu.

Grof Barbo izjavi, da besede »Schuft« ni rabil, da pa je druge izraze rabil, ker jih zamore dokazati iz zapisnikov dež. zbora, ter da jih ne prekličie. Dež. glavar Detela je zopet posl. Barbo poklical k redu. Posl. Kalan pravi: Posl. Barbo je rekel, da zamore iz zapisnikov dež. zbora dokazati, da so opravičeni njegovi izreki, naperjeni proti meni. Jaz pozivljem posl. Barbo, da to stori ter dokaže, kar je trdil. Jaz sem vsako besedo, katero sem govoril v dež. zboru, pripravljen zagovarjati in dognati dokaz resnice. Torej na dan z dokazi! Jaz sem pripravljen! Posl. Barbo pa je obmolknil kakor grob in nobene besedice ni upal ziniti. Občna nevolja je zavladovala vsled tega po vsej zbornici in na galeriji, češ da more kak poslanec samega sebe tako osmešiti pred svetom. To vam je nemški grof s svojimi pojmi o časti in poštenju! V tem molku njegovem je dobil posl. Kalan svoje zadoščenje, vendar je dr. Papež predlagal, da se prekine seja za deset minut, da se klub kat. narodnih poslancev posvetuje o nadaljnjem postopanju. Ko se je zbor zopet pričel, izjavil je dr. Papež, da klub kat. narodne stranke vzame pojasnila, opravičenje in obžalovanje dež. predsednika v vednost ter da pričakuje, da bo dež. predsednik vplival, da se ta zadeva popravi tudi v uradnem listu. Glede afere posl. Kalan-Barbo pa so se zastopniki vseh treh klubov dogovorili, da to zadevo po izvoljenem odboru mej seboj poravnajo ter da posl. Barbo na podlagi poizvedb da zahtevano pojasnilo. — Tako se je vsa zadeva častno vršila za posl. Kalana in za klub katol. narodne stranke.

(Izjava načelnikov katol. narodne stranke.) Poslanec dr. Papež je v ime kluba k zapisniku zadnje seje oddal nastopno izjavo: »V javnih dunajskih listih, pa tudi v uradnem ljubljanskem časniku se nahaja poročilo o seji deželnega zbora z dne 21. t. m. in v tem poročilu tudi izjava gospoda vladnega zastopnika, katera se med njegovim govorom vsled nastalega splošnega nemira ni natančno razložila, katera se pa, glasom navedenih poročil, da tolmačiti kot žalitev katoliško-narodne stranke, in sicer deloma v obče, deloma pa v oziru na zajedno žaljenega prečastitega člana in sovoditelja katoliško-narodne stranke, gospoda kanonika Kalana, ker se tej stranki predbaciva namen v izzivanje javnih nemirov, potem pa se poniževalno izraža o vsebini govora gospoda poslanca Kalana. V imenu kluba, kateremu imam čast načelovati, prosim gospoda deželnega glavarja, da nam dá pojasnilo s tem, da se prečita javno in takoj v tej visoki zbornici uradni stenogram dotičnih izjav, da bode potem klub katoliško-narodne stranke vedel izvajati posledice.«

Takoj za njim je poslanec Povše objavil nastopno izjavo: »Prezvzvišeni gospod deželni predsednik je v zadnji seji med drugim izrekel tudi sledeče besede: »Vi ste rekli, imam priče, da ste to rekli, in to meni kaže tudi, kdo je bil provzročitelj tiste demonstracije, in to je ona stranka, katere voditelj je gospod poslanec kanonik Kalan.«

Tudi v uradnem listu je isto besedilo brati. Te besede in poročilo uradnega lista o tem silijo me, da se oglašam k besedi. Gospod kanonik Kalan je podpredsednik katoliškega političnega društva in tudi osrednjega izvrševalnega odbora katoliško-narodne stranke, katerima odboroma imam čast sedaj načelovati. Umevno je, da te besede gospoda deželnega predsednika morajo vzbuditi v naši stranki ogorčenje, kajti raz mesta cesarskega namestnika izgovorjeno obdolženje, da je stranka, katere sovoditelj je deželni poslanec gospod kanonik Kalan, provzročila one demonstracije, je žaljivo proti stranki, ki pač z mirno vestjo more izrekati, da je vsikdar zakonito in lojalno postopala v vsej svoji politični preteklosti. V obrambo časti in dobrega imena katoliško-narodne stranke moram vsako sumničenje, da bi naša stranka vedela ali celo provzročila one demonstracije, z vso odločnostjo zavračati.« (Dobro klici na levi strani.)

(Slavnostna seja deželnega zbora kranjskega.) Jutri je ob devetih slavnostna seja deželnega zbora kranjskega. Jedin predlog dnevnega reda je, poslati cesarju povodom 50letnice vladarskega jubileja deputacijo, ki naj vladarju v ime dežele izjavi čutila hvaležnosti in udanosti. — Ob desetih je potem nova seja z navadnim dnevnim redom.

(Postni govori) bodo letos v Ljubljani ti-le: v stolnici govori vsako nedeljo ob 4. uri g. vikar L. Smolnikar, in sicer na podlagi prilike »izgubljeni sin« o petih rečeh, ki so potrebne k zakramentu sv. pokore; v frančiškanski cerkvi ob 1/4. 7. uri zvečer g. P. Josip Bizovičar. Stanovski govori: 1. otrok, 2. mladenič, 3. dekle, 4. mož, 5. žena, 6. starček; pri sv. Jakobu ob 2. uri g. dr. Pečjak; pri sv. Petru ob 2. uri gosp. Andrej Plečnik »o žalostnem delu rožnega venca«; v Trnovem ob 2. uri g. Fr. Ferjančič »o računu po smrti«.

(Odlikovanje.) Njegovo veličanstvo je podelilo oberstlajntantu pehotnega polka št. 17 Jožefu Gressel-u plemiški stan s častnim naslovom »plemeniti« in pridevkom »Baraga«.

(Osebna vest.) Bivši koncertni vodja »Glasbene Matice«, g. Mat. Hubad, je dne 19. t. m. z odliko prebil državno skušnjo na dunajskem konservatoriju.

(Zasebno žensko učiteljske pri Uršulnikah potrjeno.) Uradno se poroča, da je naučni minister potrdil pravila za zasebno žensko učiteljske v tukajšnjem uršulinskem samostanu.

(Vrhniška železnica.) Iz zanesljivega vira se nam poroča, da je c. kr. železniško ministerstvo te dni imenovalo gospoda Antona Kobeša, c. kr. inženirja, stavbenim voditeljem imenovane železnice. Gradnja te proge se najbrž prične že konec marca. — Parobrod Jason je svojo vožnjo po Ljubljani radi nekkih formalnih vzrokov vstaviti moral. Lastnik upa, da bo te malenkostne pomisleke v kratkem odstranil in potem bo imela Vrhnika najlepšo komunikacijo.

(Nesreča na železnici.) Z Dunaja smo prejeli danes zjutraj nastopno brzovajko: Včeraj ob deveti uri zvečer zgodila se je na postaji v Klosterneuburgu pri Dunaju grozna nesreča. Mimo vozeči brzovlak zgrabil je preblizu tiru stoječega pravnikarja Jakoba Zajca in ga s tako silo vrgel ob tla, da je mrtev obležal.

(Odprto pismo z Gorenjskega.) Vem, da že nevstrpno pričakuješ od mene kakega obvestila in to tem bolj, ker bivam na Gorenjskem, o katerem smo svoje dni peli: »Na Gorenščem je lušno, k' so vsoče gore, pa bistri studenčki in snežne kope«. Res, zanimiva je gorenjska stran v marsikaterem oziru, bodi si po naradni legi in njeni raznoličnosti, ali pa po ostrem, čvrstem, planinskem zraku, kar Ti je že itak zadosti znano izza šolskih let. Starih rečij tedaj ne maram pogrevati. Povedati pa Ti hočem, kar Ti bo najbrže povsem neznano in novo, mogoče tudi ne doumljivo. Gotovo si že kedaj slišal ime: Sava. Da ne mislim s tem imenom poglavitne reke naše kranjske dežele, pač pa poleg Jesenic vas, katera leži ob omenjeni reki. No, če Ti je pa tudi doslej bil popolnoma tuj ta kraj, kateremu bi se bolj kakor bistri reki prilagalo ime, katero ji nekateri nemški hudomušneži ne prav olikano pridevajo, namreč: Sau, vendar to nič ne škodi. Saj bode nov atlant kranjske dežele zaznamoval vas Savo s posebnim veseljem in posebno barvo kot oazo, kot ognjišče nemške kulture in visokosti, potem

boš tudi Ti tako srečen, da si boš vsaj predstavljal to svetovno znamenito postojanko nemštva. Politični dogodki preteklega in tekočega leta so v naši avstrijski domovini nenavadne važnosti in vsega prevdarka vredni. Odpirajo nam do cela pogled v mišljenje in življenje narodov in njihovih teženj. Vidimo, da se je Slovan naveličal robovati svojim tlačiteljem, da se je nekoliko vzdramil in tirjal kot narod z enakimi dolžnostimi tudi jednake, da ne rečem preveč, vsaj nekoliko pravice. Ta pohleven, opravičen glas pa je napravil splošno šumenje in vrenje po širni Avstriji in vplival tudi preko njenih mej. Nemški »Volk« in za njim cela njegova čreda, je obdolžil pohlevno ovcó: Slovane, da mu vodo kalijo, in zato jih je sklenil žive raztrgati. Začeli so Votanovi častilci po svojih hrastovih logih na vsi črti hud boj proti nebodigatreba Slovanu, da bi se po svoji junaški smrti v votanovi palači Walhalla zamogli razveseljati in si napivati iz čepinj ubitih nasprotnikov. Tudi na Savi, katero sem zgoraj omenil in kjer ima kranjska industrijska družba svoje tovarne, je zašumelo listje nemških hrastov. Kar le količkaj zna kako nemško besedo izustiti in je nekoliko hlače podrgnilo ob šolske klopi v kakem mestu, ali pa še to ne, vse, vse se je vzdignilo kakor en mož v silni besnosti za neodstopne pravice svojih pragermanskih očetov. Brali smo po časopisih, da so ob padcu grofa Badenija nekatera »pristna« nemška mesta napravila v znak veselja velike razsvitljave. Malo je tudi manjkalo, da nismo brali po časopisih o jednaki razsvitljavi na Savi. No, nemškonacijonalna trobila, ki so jedina hrana, vodilo in katekizem »ubogih v duhu« na Savi, bi take pojave veselja iz ondotnega kraja raznašala z največjo vnemo. S kako zgovornostjo in sveto navdušenostjo se je pa tudi pred nedolгим časom potegovala graška Urša »Tagespost« v svoji prilogi za nje, v katerih gnjezdo je le malo zadel nekdo s svojim dopisom v »Slov. Narodu«. Naj si pa ona še toliko prizadeva vse oprati in omiti, resnica ostane še vedno, da se skuša v ondotnem kraju z vsakovrstnimi, v časih malo lepimi sredstvi pospeševati nemška nadutost in s svojim nemškim pevskim društvom, katero pa baje niti vladno potrjenih pravil nima, vsaj tako se govori, delati propagando za germansko stvar. In ko se razpošiljajo vabila h kaki veselici omenjenega pevskega društva, tedaj pazijo dobro na to, da ne pride v obližje kdo, ki bi ne imel dobro razvitega posluha za tolikanj vzvišene, navdušujoče nemške pesmi, da bi se tudi on ne vnel za občno mater Germanijo. Toda pravijo, da imajo tudi stene ušesa, zato se vse zve. — Pa kdor nima sreče, da bi smel stopiti kot povabljenec v svete prostore v »Gewerkslocalitäten«, ta zamore vendar deležen postati tega nepopisnega vžitka in gorkega občutljevja, če se potruji na železniško postajo ob času, ko ondotni germanski bojovníki v bratski ljubezni s heilo-klici in burnimi, oduševljajočimi popevkami pozdravljajo na vlaku došle ali mimo se vozeče ljubljene bratce. Res, človek mora biti le vesel, da kot neumen ne biva v tako imenitnem kraju, kjer bi ne veljal čisto nič. Veljavo imajo vsaj pri najvišjih glavah, le nemško misleči in živeči ljudje. Ako si znabiti po nesreči rojen Slovenec, recimo, da bi bil kdo doma v Ribnici ali Litiji ali iz kakega drugega slovenskega kraja, potem nisi nič. Pač, popraviti moram, prava kapaciteta, nenavaden čudež in mož si, če deneš slovensko obleko raz sebe in si pripneš kako plavico za suknjo ali klobuk in pri tem malo nemško godrnjaš in zabavljaš zoper Slovence ali sploh Slovane kot manj vreden, neizobražen narod. Ako bi bil nas kdo v takem kraju, potem bi res ne mogel umeti besedij pesnikovih: »Biti slovenske krvi bodi Slovencu ponos«.

(Konec sledi.)

(Iz Metlike) se nam poroča o nekem čudnem postopanju pri razdelitvi podpor. Vložila se je pritožba pri c. kr. okrajnem glavarstvu in pričakuje se, da bode okrajno glavarstvo v poštev jemalo fakične razmere prebivalstva.

Telefonična in brzovajna poročila.

Dunaj, 24. febr. Vabila, s katerimi se bodo pozvali člani parlamentarne komisije k posvetovanju na Dunaj, izidejo najbrže že prihodnjo nedeljo. Vodja katoliške ljudske stranke posl. dr. Ebenhoch se vdeleži posvetovanja.

Dunaj, 24. februar. Deželni zbor nižje-avstrijski je sklenil danes zakon, s katerim se znatno spremené nekatere določbe obstoječega deželnega šolskega zakona. Mej drugim se posebno priznava večja pravica župnikom v okrajnih šolskih svetih, ki so v vsakem slučaju njih redni člani.

Praga, 24. februarija. Budgetna komisija češkega deželnega zbora je sklenila, da se pokrije delni primanjkljaj v deželnem proračunu z najetjem posojila v znesku štirih milijonov.

Praga, 24. febr. Položaj v češkem deželnem zboru se je znova spremenil. Zatrjuje se, da pride adresna debata na dnevni red pred deželnim proračunom. Zadeva se reši definitivno še tekom današnjega dne in se potem prične adresna debata v sobotni seji. Nemci ostavijo zbornico povodom te debate.

Lineo, 24. februarija. Zasedanje gorenjeavstrijskega deželnega zbora se je danes zaključilo z običajnimi hoch-klici na cesarja.

Solnograd, 24. februarija. Poslanec Siller in tovariši so vložili predlog, v katerem se zahteva uvedba dveletne prezentne vojaške službe za kmečke sinove.

Budimpešta, 24. februarija. Povodom 50letnega jubileja ustave iz leta 1848 sklene ogerski parlament poseben zakon, s katerim se proslavi prvo ogersko ministerstvo, posebno pa Košut, ki je bil tudi član prvega kabineta. — Poleg delegacij se takoj ob otvoritvi državnega zbora izvolita tudi obe kvotni deputaciji, ki bodeta zborovali ob enem z delegacijama v Budimpešti. Zastopa se snideta koncem aprila ali v prvih dneh maja.

Pariz, 24. februarija. Po končnem govoru glavnega odvetnika, ki je prav dobro zavračal izvajanja Zole in njegovega zago-

vornika Laborija, se je razprava zaključila in porotniki so se pričeli posvetovati o krivdi Zolini. Po kratkem odmoru je bil naznanjen sklép porotnikov, na podlagi katerega je izrekli sodišče obsodbo, ki se glasi: Zola se obsodi v jednoletno ječo in na 3000 frankov denarne kazni, urednik lista „Aurore“ pa v štirimesečni zapor in na 3000 frankov denarne kazni.

Pariz, 24. febr. Vsi Zoli in drugovom neprijazni listi pozivljajo velikega mojstra častne legije, naj črta Zolo iz vrste članov te legije.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m.

Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Padavina v 24. urah v mm.
23. 9. zvečer	725,5	5,6	sl. jzah.	dež	
24. 7. zjutraj	728,9	3,4	sr. jzah.	oblačno	26,8
2. popol.	732,1	8,8	sl. jug	poloblačno	

Srednja večerajšnja temperatura 3,7°, za 3,1° nad normalom.

Zahvala. 146 1-1

Za mnogobrojne dokaze srčnega sočutja med boleznijo in ob smrti našega preljubljenega brata, oziroma strijca in starega strijca, pokojnega velečastitega gospoda župnika v pok. in zlatomašnika

Antona Čibašek-a,

nič manj tudi za brezštevilno spremstvo njegovih telesnih preostankov k zadnjemu počitku, izrekamo tem polom vsem dragim nam sorodnikom, blagim prijateljem in znanecem pokojnika, osobito še prečastitemu gospodu stolnemu dekanu, kanoniku Jan. Flis-u za velečastni spreved, kakor vsej farai in drugi prečastiti duhovščini našo najiskrenejšo ter najudanejšo zahvalo.

V Ljubljani, dne 24. februarija 1898.

Zalujoči sorodniki.

Mauthner-jevih

slovitih

zeliščnih in cvetličnih semen

v zaprtih, oblastveno zavarovanih zavojih s sodnijsko vpisano

varstveno znamko „medved“

se nahajajo

komisijska skladišča

pri največ

veletrgovinah z mešanim blagom v Avstriji.

V vsakem kraju je poverjena komisijska prodaja 80 najbolj zahtevanih vrst zeliščnih in cvetličnih semen le jedni tvrdki, toraj nastavljena le jedna omara.

Kot sveža in pristna semena, tvrdke Edmund Mauthner (Budimpešta, Andrassystrasse 23.) veljajo le ona, ki so zaprta v izvirne zavitke z letnico 1898 in na katerih se nahaja, kakor kaže poleg stoječa podoba, slika medveda in ime Mauthner.

Pred ponarejanji se svari.

Čas setve: Koncem februarija in marca.

Prostor za posejatev: 25-30 cm oddaljenost vrst 10 cm v vrsti.

Kakovost zemlje: Globoko zrahljana, redilna in ne na novo pognojena.

Dunajska borza.

Dne 24. februarija.

Skupni državni dolg v notah	102 gld. 55 kr.
Skupni državni dolg v srebru	102 " 45 "
Avstrijska zlata renta 4%	122 " 80 "
Avstrijska kronska renta 4%, 200 kron	102 " 80 "
Ogerska zlata renta 4%	122 " 30 "
Ogerska kronska renta 4%, 200 kron	99 " 50 "
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	930 " — "
Kreditne delnice, 160 gld.	363 " 75 "
London vista	120 " 15 "
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 " 72 1/2 "
20 mark	11 " 75 "
20 frankov (napoleonidor)	9 " 52 1/2 "
Italijanski bankovci	45 " 20 "
C. kr. cekini	5 " 67 "

Dne 23. februarija.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	162 gld. 50 kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	161 " — "
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	191 " 50 "
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	100 " 15 "
Tisine srečke 4%, 100 gld.	140 " 25 "
Dunavske vravnjavne srečke 5%	131 " — "
Dunavsko vravnjavno posojilo l. 1878	109 " — "
Posojilo goriškega mesta	112 " 50 "
4% kranjsko deželno posojilo	98 " 30 "
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	98 " 90 "
Priporitetne obveznice državne železnice	228 " — "
" južne železnice 3%	185 " 35 "
" južne železnice 5%	127 " 20 "
" dolenskih železnic 4%	59 " 50 "

Kreditne srečke, 100 gld.	199 gld. 50 kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	167 " — "
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	20 " — "
Rudolfove srečke, 10 gld.	27 " 50 "
Salmove srečke, 40 gld.	80 " — "
St. Genois srečke, 40 gld.	80 " 25 "
Waldsteinove srečke, 20 gld.	58 " 50 "
Ljubljanske srečke	22 " 75 "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	161 " 40 "
Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v.	3456 " — "
Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld.	428 " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	80 " 50 "
Splošna avstrijska stavbinska družba	111 " 50 "
Montanska družba avstr. plan.	150 " 15 "
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	176 " — "
Papirnih rubljev 100	127 " 25 "

Sidro Liniment. Capsici compos.

231 8 iz lekarnarje Richter-jeve v Pragi

priznana izvrstno bolečine olajšujoče mazilo je dobiti posodica po 40 kr., 70 kr. in 1 gld. v vseh lekarnah. Zahteva naj se to sploh priljubljeno domače zdravilo kar kratko kot 707 39-21

Richter-jev liniment s „sidrom“

ter sprejme iz previdnosti le v steklenicah z znano varstveno marko „sidro“ kot pristno.

Richter-jeva lekarna

pri zlatem levu v Pragi.

Da se preprečijo vse prevare, imam odsej to oblastveno registr. varstveno znamko.

Jedino pristen

BALZAM

(Tinctura balsamica)

dobavlja na debelo in na drobno samo oblastveno koncesionirana in trgovinskodno protokolirana

tovarna balsama

lekarnarja

A. Thierry-ja

v Pregradi pri Rogatecu.

Pristen samo s to trg. sodno

registrovano zeleno varstveno znamko.

Celotna priprava mojega balzama stoji pod zakonom (24-2) nitim varstvom vzorcev.

Najstarejše, najpreizkušenejše, najcenejše in najreelnejše ljudsko domače zdravilo za prsne in pljučne boli, kašelj, izmečke, krč v želodcu, manjkanje slasti, slab okus, slabo dišečo sapo, kolcanje, zgago, vetrove, zaprtost telesa itd., za notranjo in vnanjo porabo proti zobobolu, gnajitu v ustih, ozeblini, opeklinami itd. Kjer ni nobene zaloge, naroči se naravnost z naslovom: Tovarna balsama lekarnarja A. Thierry v Pregradi pri Rogatecu.

Cena franko za vsako poštno postajo Avstro-Ogerske je z zabojem vred:

12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 krone,

60 " " 30 " " " " " " " " " " " " 13 kron.

V Bosno in Hercegovino 30 novč. več.

Ponarejalce in posnemalce, kakor tudi prodajalce takih falsifikatov bodem na podlagi zakona za varstvo znamk strogo preganjal sodnim potom.

Lekarna angelja varuha

Jedino pristno

Centifolijsko mazilo

(balsamsko mazilo iz rože centifolia).

Najkrepkejšje vlačno mazilo sedanjosti. Velike antiseptične vrednosti. Posebno vnetji nasprotnega učinka. Pri vseh še tako starih vnanjih bolih, škodah in ranah gotov vspeh. — vsaj najmanj zboljšanje in olajšanje bolečin proizvodjoče.

A. Thierry-ja v Pregradi.

Manj nego dve škatljici se ne razpošiljati; razpošilja se jedino le proti poprejšnjemu nakazu ali proti povzetju zneska. Cena s poštnino, voznim listom in zavojem itd. na 2 lončka 3 krone 40 vin.

Svarim pred nakupovanjem neučinkujočih ponarejanj in prosim natanko na to paziti, da je na vsakem lončku vžgana zgornja varstvena znamka in firma „Schutzengel-Apotheke des A. Thierry in Pregrada“. Vsak lonček mora biti zavit v navodilo za vporabo, katero ima to varstveno znamko. — Ponarejalce in posnemalce mojega jedino pristnega centifolijskega mazila bodem na podlagi zakona za varstvo znamk strogo preganjal; isto tako prodajalce falsifikatov. Kjer ni nobene zaloge, naroči se naravnost z naslovom: Lekarna angelja varuha in tovarna balsama A. Thierry v Pregradi pri Rogatecu.

Razpošilja se brezizjemno le proti poprejšnjemu nakazu ali proti povzetju zneska.

„MERCUR“ XXXVI. leto.

S 1. januarjem 1898 se je pričelo novo celoletno naročevanje! Avtentično oznanilo žrebanja tu in inozemskih loterijskih srečk, izkaz vseh izžrebanih državnih in zasebnih obligacij. Brezplačni privrček „Finanzielles Jahrbuch“, ki obsega za znamek vseh izžrebanih srečk.

2 gld. 60

celoletna naročnina.

Naročuje se najprimernejše s poštnimi nakaznicami pri vseh c. in kr. poštinih uradih in pri administraciji „Mercur“, Dunaj, I., Wollzelle 10.